

อาสนวิหารอัสสัมชัญ

ASSUMPTION CATHEDRAL

<http://assumptioncathedral.catholic.or.th/>

คิดสักนิด...สะกิดใจ

พระเยซู...คำตอบที่ดีที่สุด !

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็นนางก็ทรงสงสารและตรัสกับนางว่า “อย่าร้องให้ไปเลย” แล้วพระองค์เสด็จเข้าไปใกล้ ทรงแตะเศร่าหามศพ คนหามก็หยุด พระองค์จึงตรัสว่า “หนุ่มเอ๋ย เราบอกเจ้าว่า จงลุกขึ้นเถิด” คนตายก็ลุกขึ้นนั่งและเริ่มพูด พระเยซูเจ้าจึงทรงมอบเขาให้แก่มารดา (เทียบ ลก 7:13-15)

ผมยังคงลงสายทุกวันอย่างต่อเนื่องต่อไป ยังไม่มีวีแววว่าจะอ่อนกำลังลงเลย สายผมส่งสายลงมาอย่างนี้ อีกด้านหนึ่งก็เปรียบเหมือนกับหยดน้ำตาที่หยดหยาดจากหัวใจที่ปริ่มไปด้วยความเศร้าสลดมันหดหู่หนัก

เมื่อสองสามวันก่อน ได้รับโทรศัพท์รับแจ้งถึงการสูญเสียญาติผู้ใหญ่ของครอบครัวที่สนิทรู้จักกันทันทีที่ได้รับการแจ้งข่าว ก็ทำให้คิดถึงเรื่องราวในพระคัมภีร์-พระวรสาร ว่าเราจะมีเรื่องอะไรที่จะช่วยปลอบโยนจิตใจที่กำลังเศร้าสลดของญาติพี่น้องที่กำลังอยู่ในห้วงเวลาการสูญเสียนี้ให้ผ่านไปได้ เหตุชีวิตยังคงต้องดำเนินต่อไป แม้ความเจ็บปวดเศร้าโศกจะถาโถมเข้ามาหาอย่างไรก็ตามแต่

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็นนางก็ทรงสงสารและตรัสกับนางว่า “อย่าร้องให้ไปเลย” แล้วพระองค์เสด็จเข้าไปใกล้ ทรงแตะเศร่าหามศพ คนหามก็หยุด พระองค์จึงตรัสว่า “หนุ่มเอ๋ย เราบอกเจ้าว่า จงลุกขึ้นเถิด” คนตายก็ลุกขึ้นนั่งและเริ่มพูด พระเยซูเจ้าจึงทรงมอบเขาให้แก่มารดา (เทียบ ลก 7:13-15)

“เรื่องความตายของลูกชายแต่เพียงคนเดียวของแม่มาย ที่เมืองนาอิน” ถูกฉายภาพเข้ามาในจิตใจ ณ เวลานั้น ความเจ็บปวดของหัวใจที่เจ็บซ้ำของญาติพี่น้อง ของพ่อแม่ที่มีต่อลูกที่รักที่จากไปก่อนพ่อแม่จะสิ้นลม ทำเอาหัวใจของพ่อแม่แทบแหลกสลายไปในทันที การจากไปของพ่อแม่ผู้เป็นที่เคารพรักของลูกหลานก็พาลตั้งเอน้ำตาให้หยาดหยดดังถูกปลดจากหัวใจหลังไหลสู่ขอบตา ความเจ็บปวดเหล่านี้ถูกบรรยายให้เห็นภาพในเรื่องราวของหญิงม่ายที่ต้องสูญเสียลูกชายเพียงคนเดียวของเธอ ความเจ็บปวดครั้งนี้ของเธอ ก็ไม่ต่างกันเลยกับความปวดร้าวของบรรดาลูกหลาน ญาติพี่น้องของผู้ตายที่ได้รับแจ้งข่าวเลยแม้แต่น้อย

หญิงม่ายหัวใจปวดร้าว ปานใจจะขาด ญาติพี่น้องและชาวเมืองร่วมความเจ็บปวดพร้อมกับเธอ ด้วย อีกทั้งเมื่อพระเยซูเห็นความปวดร้าวของเธอพระองค์ก็ทรงสงสารเธออย่างจับใจ ทรงปลอบโยนหัวใจของเธอ “หญิงเอ๋ย...อย่างร้องไห้ไปเลย” บ่อยครั้งความตายก็มีธรรมชาติเช่นนี้ในมุมมองของเรามนุษย์ปุถุชน แต่ซ้าก่อน...สำหรับเราพี่น้องคริสตชน ผู้มีความเชื่อ และผู้เป็นลูกของพระบิดา ความตายมันมีธรรมชาติมากกว่านี้ครับ

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็นนางก็ทรงสงสารและตรัสกับนางว่า “อย่าร้องไห้ไปเลย” แล้วพระองค์เสด็จเข้าไปใกล้ ทรงแตะและแคร่หามศพ คนหามก็หยุด พระองค์จึงตรัสว่า “หนุ่มเอ๋ย เราบอกเจ้าว่า จงลุกขึ้นเถิด” คนตายก็ลุกขึ้นนั่งและเริ่มพูด พระเยซูเจ้าจึงทรงมอบเขาให้แก่มารดา (เทียบ ลก 7:13-15)

แต่ซ้าก่อน !! หลังจากชีวิตของเธอพบกับความปวดร้าวเช่นนี้...เมื่อเธอได้พบกับพระเยซู เมื่อพระเยซูได้เข้ามาสัมผัสชีวิตของเธอ ได้เข้ามาในชีวิตของเธอ ความเหี่ยวเฉาแห้งแล้งในหัวใจของเธอก็กลับกลายเป็นความสดชื่นชุ่มชื้นขึ้นมา ความตายการสูญเสยลูกชายของเธอที่ก็ไม่ตายไปจากความตายของชีวิตเธอ พูดได้ว่าเธอได้ตายทั้งเป็นเป็นไปแล้ว ก็กลับกลายเป็นกลับคืนชีพขึ้นมาทันทีทันใด.... เมื่อพระเยซูเข้ามา จับมือ และสั่งให้ลูกชายเธอลุกกลับคืนชีพ และส่งมอบชีวิตของลูกชาย และชีวิตของเธอกับคืนสู่เธออีกครั้งหนึ่ง

พี่น้องที่รัก ความตายก็ดี ความปวดร้าวในหัวใจในชีวิตของเราก็ดี มันยากนะที่เราจะหาสิ่งใดมาทดแทนมาชดเชย แต่พระเยซูเจ้าเป็นคำตอบ พระองค์ทรงเป็นคำตอบที่ดีที่สุดสำหรับชีวิต และทุกสิ่งในชีวิตของเราไม่ว่าจะเป็นชีวิตที่เปี่ยมสุข หรือจะเป็นความปวดร้าวปานใจจะขาดก็ตาม มาเถิดให้พระองค์เป็นคำตอบสำหรับเรา เพราะพระเยซู...พระองค์ทรงเป็น “คำตอบที่ดีที่สุด”

โดย... นกขุนทอง